EUROPEES PARLEMENT

2004 *2009*

Commissie buitenlandse zaken

VOORLOPIGE VERSIE
2006/2032(INI)

18.9.2006

ONTWERPVERSLAG

over de externe dimensie van terrorismebestrijding
(2006/2032(INI))

Commissie buitenlandse zaken

Rapporteur: Luis Yáñez-Barnuevo García

INHOUD

Pagina

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 3

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de externe dimensie van terrorismebestrijding

(2006/2032(INI))

Het Europees Parlement,

– gezien het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa,

– gezien de artikelen 6 en 7 van titel V van het EU-Verdrag,

– gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens van 10 december 1948,

– gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden dat op 4 november 1950 is ondertekend in Rome,

– gezien de dertien VN-conventies inzake het voorkomen en uitroeien van internationaal terrorisme; resoluties 1368, 1373 (2001) en 1267 (1999) van de Veiligheidsraad; en de resolutie van de Algemene Vergadering inzake de mondiale strategie van de Verenigde Naties ter bestrijding van terrorisme en het in de bijlage vervatte actieplan van 8 september 2006,

– gezien de Europese veiligheidsstrategie - Een veilig Europa in een betere wereld - die op 12 december 2003 is goedgekeurd door de Europese Raad, evenals de strategie van de Europese Unie ter bestrijding van de verspreiding van massavernietigingswapens die op dezelfde datum is aangenomen,

– gezien de conclusies van de Europese Raad van 25 en 26 maart 2004 in Brussel en in het bijzonder de verklaring van de Europese Raad van 25 maart 2004 over terrorismebestrijding, waarin een solidariteitsclausule is opgenomen,

– gezien het herziene actieplan/werkprogramma van de Europese Unie inzake terrorismebestrijding dat de Europese Raad tijdens zijn vergadering van 17 en 18 juni 2004 heeft aangenomen,

– gezien de strategie van de Europese Unie inzake terrorismebestrijding die op 14 en 15 december 2005 door de Europese Raad is goedgekeurd, evenals de strategie van de Europese Unie op het gebied van radicalisering en rekrutering van terroristen die op dezelfde datum door de Raad is aangenomen,

– gezien de conclusies van de internationale top over democratie, terrorisme en veiligheid die van 8 tot 11 maart 2005 heeft plaatsgevonden in Madrid,

– gezien het verslag van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties van 27 april 2006 met de titel "Eén tegen terrorisme: aanbevelingen voor een mondiale strategie voor terrorismebestrijding" (*Uniting against terrorism: recommendations for a global counter-terrorism strategy*, A/60/825),

– gezien de euromediterrane gedragscode inzake terrorismebestrijding die tijdens de Euromediterrane Top van Barcelona op 27 en 28 november 2005 is aangenomen,

– gezien de gemeenschappelijke verklaringen van de Europese Unie en de Verenigde Staten inzake terrorismebestrijding en versterking van de wederzijdse samenwerking op het gebied van non-proliferatie en terrorismebestrijding van 26 juni 2004 en 20 juni 2005,

– gezien de routekaart voor de instelling van een gemeenschappelijke ruimte op het gebied van externe veiligheid tussen de Europese Unie en Rusland, die op 10 mei 2005 is ondertekend tijdens de 15de top van de Europese Unie en Rusland,

– gezien de gemeenschappelijke verklaring van de Europese Unie en de Vereniging van Zuidoost-Aziatische landen (ASEAN) inzake samenwerking op het gebied van terrorismebestrijding die op 27 januari 2003 is ondertekend tijdens de 14de ministersconferentie van de EU en ASEAN,

– gezien de gemeenschappelijke verklaring van de Europese Unie en de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid (OAE) inzake terrorisme die in 2001 is ondertekend,

– gezien het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof dat op 17 juli 1998 is aangenomen door de conferentie met gevolmachtigde diplomaten van de Verenigde Naties,

– gezien zijn aanbeveling van 7 juni 2005 aan de Europese Raad en de Raad betreffende het EU-actieplan ter bestrijding van het terrorisme[1],

– gezien artikel 45 van zijn Reglement,

– gezien het verslag van de commissie buitenlandse zaken en het advies van de commissie ontwikkelingssamenwerking (A6-0000/2006),

A. overwegende dat internationaal terrorisme heden ten dage een van de grootste bedreigingen vormt voor de veiligheid, vrede, stabiliteit en democratische waarden van de internationale gemeenschap en in het bijzonder een directe bedreiging is voor Europese burgers, de EU-lidstaten, de democratie, de rechtsstaat en de fundamentele waarden van de Europese Unie,

B. overwegende dat terrorismebestrijding een prioriteit is van de Europese Unie en volgens de Europese veiligheidsstrategie een kernelement is van haar externe werkzaamheden,

C. overwegende dat de Europese Unie over een eigen strategie beschikt inzake terrorismebestrijding die deel moet uitmaken van een multilaterale strategie en waarbij de mensenrechten en de beginselen van de rechtsstaat onvoorwaardelijk in acht dienen te worden genomen, gezien het feit dat terrorisme rechtstreeks inbreuk maakt op deze rechten en beginselen en dat schending hiervan door regeringen en democratische machten de facto leidt tot een overwinning in de media en op het politieke toneel van terroristen en degenen die hen steunen,

D. overwegende dat terreur altijd een misdaad vormt, niet te rechtvaardigen is en in geen geval mag worden ingezet om politieke doeleinden te verwezenlijken,

[1] PB C 124 E van 25.5.2006, blz. 241.

E. erkennende dat extreme armoede, collectieve frustratie en maatschappelijke uitsluiting een voedingsbodem kunnen vormen voor terroristische groeperingen en steun aan dergelijke groeperingen kunnen aanwakkeren,

F. overwegende dat terrorisme zeer goed gedijt in maatschappijen waar aanzienlijke verdeeldheid, ongelijkheid en discriminatie en grote maatschappelijke, etnische en politieke verscheidenheid heersen,

G. overwegende dat terrorisme alleen doeltreffend kan worden bestreden als er uitvoerige kennis is over de maatschappelijke, politieke, economische en religieuze context waarin het opgeld doet en waarin de daders en betrokkenen ervan kunnen leven,

H. overwegende dat de dreiging van terrorisme zich niet beperkt tot concrete geografische gebieden maar dat terroristische organisaties zich zowel binnen als buiten onze grenzen bevinden en meer dan eens in staat zijn gebleken aanslagen te plegen en gewelddadige acties uit te voeren in alle hoeken van de wereld en tegen diverse landen tegelijk,

I. overwegende dat zowel de lidstaten afzonderlijk als de Europese Unie en haar instellingen als geheel reeds rechtstreeks het doelwit zijn geweest van internationaal terrorisme of dit kunnen worden,

J. overwegende dat de droevige ervaringen uit het verleden aantonen dat geen enkele lidstaat zonder samenwerking met andere lidstaten effectief kan optreden tegen terrorisme en dat de Europese Unie enerzijds een gemeenschappelijk beleid inzake terrorismebestrijding dient te ontwikkelen waarmee alle instrumenten en middelen die de rechtsstaat en de Europese Unie bieden, kunnen worden ingezet en anderzijds effectieve internationale samenwerking dient op te zetten voor terrorismebestrijding waartoe alle partijen zich verbinden,

K. beseffende dat de mondiale dimensie van terrorisme om een mondiale aanpak vraagt waarin alle facetten van het verschijnsel aan bod komen, niet alleen veiligheid, maar ook politieke, economische, maatschappelijke en culturele factoren,

L. met bezorgdheid constaterende dat zich uit de rapporten van de geheime diensten voorafgaand aan de aanslagen in New York en Madrid een dreigend gevaar aftekende dat niet adequaat is geïnterpreteerd in het kader van de strijd tegen terrorisme,

M. overwegende dat maatregelen van de Unie ter bestrijding van terrorisme een dode letter zullen blijken als deze niet beter worden gecoördineerd en de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de EU-instellingen niet wordt verbeterd,

N. overwegende dat de Unie een proactief preventiebeleid dient te ontvouwen en niet slechts reactief dient te handelen in het kader van de bestrijding van internationaal terrorisme,

O. overwegende dat de strijd tegen internationaal terrorisme alleen effect kan sorteren als de Unie en haar lidstaten hiervoor een ware overtuiging en diepe vastberadenheid aan de dag leggen en deze strijd kan rekenen op de steun van een goed geïnformeerde publieke opinie,

P. overtuigd dat de strijd tegen terrorisme ten kwade wordt veranderd wanneer een bepaalde

cultuur, beschaving of religie uit naam hiervan aan de schandpaal wordt genageld,

Over de basisbeginselen van de externe dimensie van de strijd tegen internationaal terrorisme

1. schaart zich zonder voorbehoud achter de strategische doelstelling die erin bestaat terrorisme op mondiaal niveau te bestrijden en daarbij de mensenrechten strikt te eerbiedigen en de Europese Unie veiliger te maken, zodat haar burgers de beschikking hebben over een echte ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid; deelt het standpunt van de Raad dat, zonder afbreuk te doen aan andere vormen van terrorisme, radicale en gewelddadige groeperingen die handelen uit bescherming van de islam, en in de eerste plaats Al-Qaida, momenteel de ernstigste bedreiging voor Europa vormen;

2. onderstreept dat de Europese Unie en haar lidstaten een mondiale strategie tegen terreur moeten uitstippelen waarin de basisbeginselen worden gevolgd die ook als richtlijn gelden voor de maatregelen van de Verenigde Naties, in een constructieve en serieuze dialoog tussen beschavingen waarin gehoor wordt gegeven aan de respectieve opvattingen en bezorgdheid, met absolute inachtneming van internationale regelgeving;

3. benadrukt dat er dringend een reeks politieke maatregelen op juiste en volledige wijze ten uitvoer dienen te worden gelegd die op het hoogste politieke niveau zijn goedgekeurd in het kader van de EU-strategie inzake terrorismebestrijding, in het actieplan en in de strategie op het gebied van radicalisering en rekrutering van terroristen, zodat de ambitieuze mechanismen en andere voorstellen in deze documenten zo snel mogelijk in de praktijk kunnen worden vertaald in concrete en doeltreffende maatregelen ter bestrijding van terrorisme;

4. toont zich verheugd over de recente goedkeuring door de Algemene Vergadering van de strategie voor terrorismebestrijding van de Verenigde Naties en het daarin vervatte actieplan; toont zich bezorgd over de vertraging in de goedkeuring van de mondiale conventie ter bestrijding van internationaal terrorisme; spoort de EU-instellingen en de diverse lidstaten ertoe aan geen middel onbenut te laten om te komen tot een internationale consensus die goedkeuring van de mondiale conventie mogelijk maakt, waarna de maatregelen in deze strategie en dit actieplan effectief ten uitvoer kunnen worden gelegd;

5. betreurt dat bepaalde lidstaten ondanks de aanwijzingen voor een terroristische dreiging niet alle dertien conventies van de Verenigde Naties op het gebied van terrorismebestrijding hebben ondertekend en/of geratificeerd; wijst erop dat de dertien conventies vooralsnog door slechts twee landen zijn geratificeerd en dat 78 andere er reeds twaalf hebben geratificeerd; acht het bijzonder zorgwekkend dat 33 andere landen niet meer dan zes van deze internationale conventies hebben geratificeerd;

6. verzoekt de lidstaten van de Europese Unie nationale wetten uit te vaardigen die noodzakelijk zijn voor doeltreffende tenuitvoerlegging van deze conventies;

7. stelt met klem dat het buitenlandse beleid van de Unie inzake de bestrijding van internationaal terrorisme zich er allereerst op moet toespitsen radicale of extremistische groeperingen *ervan af te brengen* terrorisme te gebruiken en het te ondersteunen ter verwezenlijking van hun doelstellingen; is van mening dat de preventiedoelstellingen die

zijn vastgelegd in de EU-strategie ter bestrijding van terrorisme in grote lijnen hierop aansluiten;

8. wijst er nogmaals op dat systematisch de boodschap moet worden verspreid dat terrorisme te allen tijde en in alle culturen onaanvaardbaar is en dat alle elementen die door terroristen kunnen worden gebruikt uit de weg moeten worden geruimd, zoals ontmenselijking van slachtoffers, het uitbreken en voortduren van gewelddadige conflicten, slecht bestuur, inbreuken op burgerrechten of schendingen van de mensenrechten, discriminatie om religieuze en etnische redenen, politieke uitsluiting en sociaal-economische marginalisering;

9. acht het net zozeer van belang dat met het buitenlands beleid op het gebied van bestrijding van internationaal terrorisme toegang tot de middelen waarmee terroristen aanslagen kunnen plegen wordt *bemoeilijkt*, door ervoor te zorgen dat zij niet kunnen reizen en geen toegang hebben tot Internet, communicatiemiddelen en middelen waarmee zij hun bekeringsijver kunnen manifesteren, geen financiële steun kunnen ontvangen, geen toegang hebben tot conventionele, nucleaire, biologische, chemische of radiologische wapens en hun doelen niet gemakkelijk kunnen verwezenlijken noch de beoogde effecten kunnen bereiken;

10. is in dit opzicht van oordeel dat de maatregelen op het gebied van bescherming die zijn vervat in de EU-strategie ter bestrijding van terrorisme in die richting wijzen, maar ook dat de reële doeltreffendheid buitengewoon varieert en dat er menige andere optie is met betrekking tot het buitenlandse beleid van de Unie;

11. beveelt aan alle instrumenten waarover de Unie voor haar buitenlandse beleid beschikt, in te zetten om bepaalde lidstaten er met sancties of dwangmaatregelen van te *weerhouden* steun te geven aan terroristische groeperingen en terroristische activiteiten te organiseren, te financieren, aan te moedigen of anderszins te steunen;

12. steunt zonder voorbehoud de idee dat lidstaten *meer mogelijkheden* moeten krijgen om terrorisme te voorkomen, door bevordering van de rechtsstaat, eerbiediging van de mensenrechten en invoering van doeltreffend strafrecht, evenals door bevordering van kwaliteitsonderwijs, religieuze en culturele tolerantie en een dialoog voor integratie met personen die radicale boodschappen verkondigen waarmee ondemocratische machinaties kunnen worden aangemoedigd, en niet door onderdrukking, vervolging en verkettering;

13. is van mening dat lidstaten, wanneer zij meer preventiemogelijkheden krijgen, zich ook moeten verzetten tegen financiering van terrorisme, zich moeten inzetten voor de veiligheid van de vervoer, de mogelijkheden van Internet moeten inzetten in de strijd tegen terrorisme, betere bescherming moeten bieden aan eventuele doelwitten van terroristen en beter moeten reageren op aanslagen, en in staat moeten worden gesteld de aankoop van nucleair, biologisch, chemisch of radiologisch materiaal door terroristen te verhinderen;

14. benadrukt dat de mensenrechten en de individuele vrijheden in de strijd tegen terrorisme dienen te worden *verdedigd* middels internationale beschikbare instrumenten, in de wetenschap dat de mensenrechten niet alleen in onze cultuur zijn verankerd of een waarde vormen die eigen is aan ons buitenlandse beleid, en dat de kwetsbaarheid van deze rechten feitelijk een duidelijk nadeel is voor terrorismebestrijding en een

klaarblijkelijke overwinning voor terroristen;

15. acht de beschikking over voldoende personeel en toereikende financiële middelen van essentieel belang in de strijd tegen terrorisme; steunt de diverse voorstellen van de Commissie in dit opzicht; stelt voor de gezamenlijke kosten voor een eventuele EVDB-operatie te financieren uit de begroting van de Europese Unie; steunt de oprichting van een internationaal fonds dat de lidstaten financieel ondersteunt en over beperktere middelen beschikt zodat de lidstaten hun verplichtingen in de strijd tegen het terrorisme daadwerkelijk kunnen nakomen;

Over de middelen waarover de Unie in het kader van haar buitenlands beleid beschikt voor terrorismebestrijding

16. onderstreept dat de Europese Unie in het kader van haar buitenlandse beleid terrorismebestrijding op diverse manieren kan invullen en maatregelen in overleg dient te nemen en politieke instrumenten op samenhangende wijze dient in te zetten, zoals voor preventie en repressie, voor politionele en justitiële samenwerking, voor inlichtingen en opleiding en andersoortige maatregelen die, op verzoek en met ondersteuning van de Verenigde Naties deel uitmaken van een multilaterale strategie;

17. formuleert dan ook opnieuw haar voorstel waarmee de coherentie en de doeltreffendheid van het EU-beleid ter bestrijding van terrorisme in haar betrekkingen met landen buiten de EU kracht moet worden bijgezet, en wel als volgt:

    a) versterking van de politieke dialoog met al deze landen terzake, in het bijzonder met landen waarmee de Unie en/of haar lidstaten associatie- of samenwerkingsovereenkomsten hebben afgesloten of hierover hebben onderhandeld,

    b) politieke, commerciële en ontwikkelingssteun aan gematigde islamitische landen,

    c) versterking van de politieke dialoog op het gebied van terrorismebestrijding met de grote partners van de Unie (de Verenigde Staten, Israël, Japan, Australië, Canada, Rusland e.d.) zonder te tornen aan het niveau van bescherming van de mensenrechten,

    d) bevordering van de internationale consensus voor de goedkeuring van de mondiale conventie inzake internationaal terrorisme en de ontwikkeling van de strategie voor bestrijding van terrorisme die is goedgekeurd door de Algemene Vergadering,

    e) de eis aan alle landen buiten de Unie waarmee de Unie betrekkingen onderhoudt de dertien bestaande conventies inzake terrorismebestrijding van de Verenigde Naties te ondertekenen en te ratificeren,

    f) strikte toepassing van de clausule inzake de strijd tegen terrorisme die in overeenkomsten met deze landen is opgenomen, zonder enige wijziging die de inhoud ervan zou afzwakken,

    g) invoering van een interinstitutionele gedragscode voor de buitenlandse betrekkingen van de Unie zoals het Europees Parlement in 2002 heeft voorgesteld,

    h) versterking van de samenwerking met internationale en regionale organisaties die de voorhoede vormen voor behoud van de vrede en veiligheid in de wereld, zoals de VN (met name de Veiligheidsraad en het Comité Terrorismebestrijding), de OVSE, de

Raad van Europa en de NAVO,

i) bevordering van een strikte toepassing van resolutie 1540 (2004) van de VN-Veiligheidsraad op grond waarvan entiteiten die geen staat vormen en lidstaten die geen partij zijn in het non-proliferatieverdrag, geen kernwapens, chemische of biologische wapens mogen aanschaffen,

j) efficiëntere uitwisseling van inlichtingen en betere samenwerking tussen veiligheids- en inlichtingendiensten, evenals tussen strafrechtelijke, gerechtelijke en douane-instanties in de lidstaten, met name Europol, Interpol en Eurojust;

18. vraagt de Commissie en de Raad de nadruk te leggen op erkenning door alle landen buiten de Unie van de verplichte rechterlijke bevoegdheid van het Internationaal Strafhof, en te verklaren dat terrorisme een misdaad tegen de mensheid vormt, waarover dit Strafhof in voorkomend geval uitspraak dient te doen;

19. acht het van fundamenteel belang dat de stabiliteit buiten de Unie wordt versterkt middels alle instrumenten en middelen die zij tot haar beschikking heeft voor buitenlands beleid en door onder meer de volgende maatregelen te treffen:

a) het nieuwe stabiliteitsinstrument, dat een nieuwe juridische grondslag moet vormen voor langetermijnbijstand voor onderwerpen zoals terrorismebestrijding, non-proliferatie van massavernietigingswapens, de bestrijding van georganiseerde misdaad, conventionele ontwapening of menselijke veiligheid,

b) steun tot aan de inwerkingtreding van dit instrument voor de bijstandsstrategie die de Europese Commissie heeft opgesteld en waarmee landen buiten de EU de dreiging van terrorisme het hoofd kunnen bieden, en tenuitvoerlegging in het kader van programma's zoals CARDS, TACIS, MEDA en dergelijke,

c) toepassing van deze strategie op alle terreinen van het buitenlandse beleid van de Unie, en in alle grote programma's voor ontwikkelingshulp, met uitzondering van humanitaire hulp waaraan in essentie geen voorwaarden zijn verbonden,

d) versterking van het gebruik van het snellereactiemechanisme voor operaties in de burgerlijke en militaire sfeer,

e) oprichting van een Europees Bureau voor steun aan slachtoffers van terrorisme, dat als referentie- en contactpunt zal fungeren voor alle Europese burgers die het slachtoffer zijn van schending van de fundamentele rechten ten gevolge van de terroristische dreiging in Europa en de rest van de wereld,

f) oprichting van een soortgelijk bureau in het kader van de nieuwe VN-strategie ter bestrijding van terrorisme, dat bijstand zal verlenen aan alle slachtoffers van terrorisme, ongeacht hun nationaliteit;

20. verzoekt de Commissie binnen een zo kort mogelijke termijn een mededeling voor te leggen waarin een overzicht wordt geboden van de huidige bijstandsmechanismen en -programma's ter vermindering en bestrijding van de bedreigingen voor de veiligheid waarvoor de Europese Unie en haar burgers zich gesteld zien, en met name met voorstellen en aanbevelingen te komen om de bijstandsprogramma's van de Unie meer effect te laten sorteren en hierin meer samenhang aan te brengen;

21. beveelt aan de mogelijkheden die het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa biedt, vanaf heden te benutten door initiatieven ten uitvoer te leggen zoals:

a) gezamenlijke opstelling van noodplannen waarmee de solidariteitsclausule wordt toegepast en van wederzijdse bijstand, waarmee wordt beoogd de dreiging van terrorisme te keren of terroristische aanslagen te verhinderen, overeenkomstig artikel I-43 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa,

b) specifieke politionele en/of militaire operaties in het kader van het EVDB als reactie van de Unie op terrorisme wanneer de noodzaak zich voordoet,

c) aanpassing van de permanente gestructureerde samenwerking en de "strijdkrachten" zoals voorzien in protocol 23 aan de nieuwe taken,

d) vaststelling van duidelijke criteria met betrekking tot het gebruik van geweld, waarin de aanbevelingen van de secretaris-generaal van de VN in zijn rapport van 21 maart 2005 zijn meegenomen evenals de vooraanstaande rol die is weggelegd voor de VN-Veiligheidsraad bij onderzoek naar en behoud en herstel van de collectieve veiligheid;

Over parlementaire controle op de bestrijding van internationaal terrorisme door de instellingen van de Unie

22. benadrukt dat preventie bij de bestrijding van internationaal terrorisme van levensbelang is, dat alle informatie die met betrouwbare en doeltreffende informatiesystemen wordt verzameld direct dient te worden doorgegeven aan de andere lidstaten en instellingen van de Unie en dat rapporten die door de verschillende politie- en inlichtingendiensten worden opgesteld een strikte en professionele ontwikkeling dienen door te maken;

23. vraagt de Raad het institutionele akkoord van 20 november 2002 tussen het Europees Parlement en de Raad over de toegang van het Europees Parlement tot gevoelige gegevens op het gebied van het veiligheids- en defensiebeleid[1], te herzien en bij te werken, zodat het huidige proces voor de overdracht van geheime informatie wordt voltooid en de overdracht van alle beschikbare informatie inzake de bestrijding van internationaal terrorisme aan het EP wordt gewaarborgd; voorts mag deze informatie, die op intern niveau door de respectieve regeringen van de lidstaten of de internationale organisaties waarvan zij deel uitmaken is of moet worden doorgegeven aan het nationaal parlement, in geen geval worden vastgehouden;

24. vraagt de Raad zich er niet toe te beperken in zijn jaarverslag over het Europese veiligheids- en defensiebeleid de werkzaamheden van de Unie op het gebied van terrorismebestrijding te beschrijven, maar op grond van artikel 21 van het EU-Verdrag het Parlement daadwerkelijk te raadplegen over de fundamentele aspecten en de basisopties van de strijd tegen terrorisme, die een prioriteit vormt van de Europese veiligheidsstrategie, het buitenlandse beleid van de Unie en het Europese veiligheids- en defensiebeleid als geheel; acht het van essentieel belang dat het Europees Parlement wordt geïnformeerd en geraadpleegd indien zich een massale terroristische aanval voordoet, indien nodig via het Speciaal Comité dat in bovengenoemd Interinstitutioneel Akkoord van 20 november 2002 is voorzien;

25. is van oordeel dat de politieke dialoog op hoog niveau over terrorismebestrijding die ieder kwartaal plaatsvindt tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een goed voorbeeld is van de bestaande mogelijkheden op het gebied van interinstitutionele samenwerking voor de bestrijding van terrorisme; stelt voor deze bijeenkomsten minimaal

[1] PB C 298 van 30.11.2002, blz. 1.

een keer per kwartaal te laten plaatsvinden en de voorzitters van de permanente commissies voor de drie grote terreinen van buitenlands beleid (buitenlandse zaken, internationale handel en ontwikkelingssamenwerking) eveneens deel te laten uitmaken van de delegatie van het Europees Parlement;

26. verzoekt de verslagen van het Gemeenschappelijk Situatiecentrum (SitCen) voor de Raad van de Unie ook regelmatig te doen toekomen aan het Europees Parlement, indien nodig overeenkomstig de bepalingen van het interinstitutioneel akkoord in kwestie;

27. acht het van fundamenteel belang het Europees Parlement nauw te betrekken bij het uitvoeringsmechanisme van de solidariteitsclausule die in artikel III-329 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa is verankerd, vooral wanneer goedgekeurde besluiten gevolgen hebben voor het Europese veiligheids- en defensiebeleid;

28. verzoekt de Commissie en de Europese coördinator voor terrorismebestrijding jaarlijks verslag uit te brengen aan het Europees Parlement over de ontwikkeling van haar werkzaamheden op dit terrein en eventuele opmerkingen en aanbevelingen van het Europees Parlement terzake ter harte te nemen;

29. verzoekt de Raad nogmaals het Parlement te informeren over de regelmatige wijzigingen van het gemeenschappelijk standpunt 2001931/GBVB van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme[1] (lijst van terroristische groeperingen en organisaties), en de ontwikkeling van deze maatregelen sinds 2001;

30. verbindt zich ertoe een versterkte dialoog met de nationale parlementen op gang te brengen op het gebied van de bestrijding van internationaal terrorisme, als gezamenlijke parlementaire controle op de werkzaamheden van de diverse veiligheids- en inlichtingendiensten, aangezien het Europees Parlement als vertegenwoordiger van de burgers van de Europese Unie publieke en transparante controle dient uit te oefenen op de maatregelen die door de Unie worden getroffen ter bestrijding van terrorisme, en met name op de werkzaamheden van de Europese coördinator en de verschillende organen die zich op deze taak toeleggen;

31. draagt de voorzitter op onderhavige resolutie te doen toekomen aan de Europese Raad, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de Raad van Europa, de Verenigde Naties en de gespecialiseerde agentschappen van de VN.

[1] PB L 344 van 28.12.2001, blz. 93.